

Възпитанието на детето е в ръцете на майката. Каквото вложи майката в детето още през бременността, това е важното. После, след като се роди, детето по-трудно се възпитава. Затова казвам: "Майките ще оправят света."

Майката във време на бременност може да вдъхне на детето разумност, интелигентност, да даде подтик на неговите чувства, да усилва волята му.

След раждането връзката между майката и детето продължава, макар и по друг начин. Дете, което майка му не го е носила на ръце, губи нещо ценно. Има връзка между етерните двойници на майката и на детето. Затова детето не трябва да живее далеч от майка си най-малкото до 14-15 годишна възраст.

Това, което майката може да даде на детето си за една година, близките му и обкръжаващата среда не могат да му дадат и за двадесет години. Статистиката показва, че деца, расли до 20-годишната си възраст при любовта на родителите си, са по-благородни от онези, които са били лишени от родителска любов.

Законът е такъв: колкото повече боледуват децата, толкова любовта на родителите към тях е по-слаба. За да бъдеш здрав, любовта на майка ти трябва да прониква дълбоко в твоята душа.

Ако бащата и майката са мислили да вършат престъпление, синът, който се ражда, може да го извърши. Затова хората трябва да бъдат чисти, да имат чисти мисли и чувства. Щом човек храни една нечиста мисъл, тя може да се въплъти в детето.

Ти, като майка, като милваш детето си по главата, кажи: "Да влязат в тебе Божествените мисли, да носиш Светлина на човечеството, да помагаш на по-слабите си братя, да влязат в тебе благородни чувства!"

Който се отнася добре с растенията и животните, и с хората ще бъде внимателен. Това е моралът на Новата Култура. Майките трябва да научат детето, че Божественият Живот прониква в цялата Природа - в цветята, в дърветата, в мушичките и птичките, във всичко.

Изворът на доброто - Педагогически въпроси

Днес светът е потънал в мрак и хладина. Кой може да стопли хората и да ги обърне към Бога? Това може да направи само майката. Още като бременна, тя трябва да казва на детето си: "Синко, заповядвам ти да живееш чисто и почтено, да не убиваш и крадеш; да изпълняваш законите, които Бог е написал в сърцето ти. Само при това условие, ще ти съдействам да излезеш на бял свят."

Какво казва сегашната майка на детето си? Тя го съветва да бъде умен, практичен, да използва добрите условия на Живота за себе си, да не мисли за другите. На такива съвети, именно, се дължи днешният егоизъм и алчност у хората. На тях се дължи изопачаването на Христовото учение.

Ще кажете, че разбирате Христовото учение. Това не е достатъчно. Ако разбираш музиката, трябва и да свириш добре. Значи, истински човек е онзи, който разбира от музика и художество, може да свири и рисува и прилага великите Принципи и закони в живота си.

И рече баща му, НБ, 1918г.

Майката, като отглежда детето си докато порасне, колко безсънни нощи, грижи и всичко е пожертвала за него! Кой ѝ плаща? За пари ли го прави? Ето виждате, че тя става слуга на Любовта, жертва се в името на Любовта. Значи имаме пример за слугуване и без пари. Майките слугуват без пари - имаме образец.

Мъчение, труд и работа

"Скри кваса в три мери брашно". Брашното, за което говори Христос, е материята, от която се създава човешкото тяло. Това става в утробата на майката. Следователно, каже ли някоя мома, че може да стане майка, тя не разбира законите. Преди всичко, тя трябва да пречисти и пресее добре брашното, с което ще работи, и тогава да пристъпи към майчинството.

От чистата или нечиста материя, с която майката разполага, зависи какво дете ще роди – светия или престъпник. Ще кажете, че само в добрите деца е вложено Божественото. Не е така. В процеса на зачеването и създаването на детето, Божественото още не присъства – това е нисш процес. Божественото в човека иде отпосле, след раждането на детето, когато то се диференцира като материя и Дух. Докато е само материя, в него няма нищо възвишено.

Кой е воденичарят на децата? Техните родители. Те са длъжни да следят какво правят синът и дъщерята. Видят ли, че бягат от условията, в които господарят на воденицата ги е поставил, те им казват: "Тук ще седите. Нямате право да напускате условията на вашия живот." Ще кажете, че трябва да обичате децата си. Как ще проявите Любовта си? Ако ги оставите да вършат каквото им дойде на ума, това Любов ли е? От какво се нуждае гладният – от хляб или от милувка? Като го нахраниш, ти проявяваш Любов към него. От какво се нуждае жадният? От вода. Как ще проявите Любовта към детето си? Ако е гладно, уморено, измъчено, няма да го оставите със старите дрехи, но ще го измиете и облечете с нови, чисти дрехи. След това ще го нахраните и ще го турите да спи.

Във всеки човек живее един Ангел, чрез когото изпитват Любовта ви. Ако детето ви е своенравно, ще го накажете, ще го смъмрите, да разбере, че има по-висока воля от неговата – волята на родителите му. Детето не едоволено от отношенията на майка си към него, но неговият Ангел е доволен. Той наблюдава всичко и пише какви методи прилагате за възпитанието на своето дете. И вие, като децата, обръщайте се към Господа, да искате извинение за своите погрешки. – "Кой е видял Господа?" – Който има очи, той Го вижда; слепият не може да Го види. Бог е навсякъде, във всички красиви форми: в камъните, в цветята, в животните, в изворите, в звездите, в хората.

Скритият квас, НБ, 1918

Ранното отиване на децата в училище не се препоръчва. Те трябва да се занимават физически, да укрепне нервната им система. Някои даровити деца преждевременно

разстройват нервната си система и стават апатични към знанието. Избягвайте пресилването. Сега сте вече калени и можете да учите. – Много тревоги и безпокойства минахме. – Вашето безпокойство е подобно на онова, което преживявал един маниак. Той искал с дясната си ръка да хване показалеца на същата, поставен между двата пръста на лявата ръка. Цели 20 години се опитвал той да направи това, но не могъл, Най-последно при един психиатър да го посъветва, как да хване пръста си. Лекарят, съобразителен човек, накарал болния да направи опита пред него. В момента, когато пациентът извадил пръста си, лекарят поставил своя в лявата му ръка. Болният хванал пръста на лекаря вместо своя и радостно извикал: Хванах го! Сега и вие, като тоя болен, разрешавате един неразрешим въпрос. Ако хванете чуждия пръст, въпросът може да се реши, но с вашия пръст е неразрешим.

Средство за подобряване, ООК, 1943г.

Вземам жената като емблема на любовта. Сегашните жени не са жени, а са развалени мъже, защото у тях има амбиция да бъдат като мъже: пушат пури, седят на масите, роклите си правят тесни и искат да станат мъже, но не са мъже. Не, жената трябва да стане най-напред любов и когато стане любов, тя ще намери истинския път за повдигане на света и ще си създаде каквато форма иска.

А мъжете, обратно, отвращават се от жените, не искат да станат жени. Казват: "А, жена да си!" Те плюят на жената. Значи всички мъже плюят на любовта. И съвременните мъже са без сърце, без души. Че е тъй, аз бих казал: колко мъже има, които живеят по любов с жените си? ... И ние мислим, че живеем и казваме: "Хайде да народим деца!" Защо? - за да мрат.

Друга една мъчнотия се заражда в съвременното общество: вие бързате. Вече 8000 години как хората са правили погрешки и искате, когато се проповядва едно учение, тъй, с един замах, в една седмица да се поправите. Тъй не може. Може, но за героите, а всичките хора не са герои. Има два пътя, по които това учение може да се реализира. Единият начин е пътят чрез възпитанието в училището, а другият път чрез майките. Те трябва да знаят онзи велик закон, по който децата им в бъдеще трябва да се раждат. Те трябва да знаят новите условия, както градинарите, земеделците изучават условията, при които ще сеят.

Вземете как постъпват съвременните учители: имат ученици, едни от които са слаби по математика, други по рисуване, трети и по музика. Учителят се нахвърля: "Ти си невежа, това - онова." Ученикът обича музиката, но коя е причината за тази слабост? Тази слабост се крие в неговата глава: когато той се раждал, майка му не е била музикално настроена. Някой ученик не е религиозно настроен. Учителят казва: "Ти си безбожник." Къде е причината? - Майката, когато го раждала, е нямала религиозно настроение. Ученикът е слаб по математика, няма математически способности. Защо? - Когато се раждал, майката не притежавала развити математически способности.

Следователно всички отрицателни качества на майката са станали отрицателни качества и в детето. И ние със статистика можем да докажем, че положителните качества на майката стават положителни качества и в детето и положителните качества на бащата се предават като положителни качества в детето.

Та именно ние трябва да живеем положително. Майката сама трябва да бъде религиозно настроена, за да изискваме това и от детето. Как разбирате това "религиозно настроена"? Религиозно настроена разбирам, когато в душата на майката блика такава любов, че тя е готова да обгърне в тази любов не само своето дете, но и целия свят и да се жертвува за другите.

Туй е религиозно настроение: да блика любов, не само да спасиш себе си, а да се жертваш за всички. Да бъдеш свързан с Бога, значи да имаш качествата на Бога, който е създал целия свят, да схващаш неговото битие. Цялото растително и животинско царства, които е създал Бог, са един импулс на божествения живот, който върви отгоре надолу. Следователно, когато кажем, че сме религиозни, трябва да имаме този стремеж на Бога. Не сме ли религиозно настроени, нямаме ли този стремеж, тогава ние действаме отрицателно.

И Петър го взе настрана

(Неделни Беседи, 30.07.1922 Неделя, Чамкория)

От чисто органическо гледище светът има няколко института, които са Божествени, например бащата и майката, домът. Те са първите институти на Земята – по-благородно и по-светло учреждение от дома няма, и по-високо от званието на баща и майка пак няма. Истина, има много бащи и майки на Земята, но те са всъщност пастроци и мащехи.

По отношение на органическия свят бащата и майката играят важна роля – те с кръвта си предават на децата си качествата на своите души. **Възпитанието на децата се обуславя от качествата, които майката влага в детето още в крехката му възраст.** Под думата кръв подразбирам не обикновената кръв, а оная кръв, която във всички случаи на живота остава неизменна, една и съща. Няма да се спирам сега да обяснявам разликата между тази двойка кръв; едно само мога да кажа – че тя не е оная преходна изменяема кръв, но другата, която като есенция розово масло излиза над розовата вода и която собствено има същинска цена.

Благородните зародиши, които майката влага в кръвта на детето, са ценна есенция, която отсетне се разлива и разнася благоуханно у окръжаващите това вече порасло дете.

Отподире нищо не може да се вложи и посее в човека; туй, което съвременните хора наричат възпитание, то е просто дресиране.

При майчиното възпитание процесът е в корена – там той образува и видоизменя ума и сърцето; при дресирането имате само една външна полировка. Може да дресирате маймуна, може да дресирате гълъб, но щом пак ги поставите в естественото им положение, те ще заживеят първия си живот.

В Съединените американски щати са правили опити: правителството е отпуснало грамадни суми за възпитанието на местни индианци; някои от тези индианци са свършили разни колежи и университети, но върнат ли се при своя народ, забравят това, що са учили, и пак подивяват; само ако някой от тях се обърне и усвои коренно християнството, в него става промяна.

Учителите,

Неделни Беседи, 07.12.1914 Неделя, София

"Христос казва: „Не туряйте ново вино в стари мехове". Старите мехове съдържат кваса на старото вино, от което новото вино започва да ферментира, и меховете се пукат. **Родителите искат синовете и дъщерите им да бъдат като тях. Желанието на родителите не е нищо друго, освен наливане на новото вино в стари мехове.** Какъв ще бъде резултатът? Новото вино ще ферментира и ще пукне старите мехове."

"**Сега и на вас казвам: давайте от доброто, от сладкото вино на децата си. Те са пили вече от старото вино, познават го и носят последствията му. Отрано те заповядват на родителите си, на своите по-големи братя и сестри. – „Какво трябва да правим, за да подобрим живота си?"** – Като се жените, викайте на сватбата си Христос, да внесе в живота ви такива елементи, които могат да го подобрят. Той ще ви научи да превръщате отрицателното в положително. Ако сте страхливи, да станете безстрашни; ако сте лоши, да станете добри; ако сте слаби, да станете силни. – Как се познава силният човек? Ако може да се бори с бик. Сегашните хора не успяват в живота си, защото искат да бъдат богати, без да са били сиромаси; искат да бъдат добри, без да са били лоши. Невъзможно е човек да бъде богат, без да е губил, без да е минал през дълбоки вътрешни процеси."

"Сегашните хора нямат ясна представа за Любовта. Тя е положителна сила, която върши чудеса. Тя прави преврат в човешкия характер: лошият става добър, слабият – силен, мързеливият – прилежен. **Ако жената може да подобри характера на мъжа си, тя има Любов; същото може да направи и мъжът с жена си, ако има Любов в себе си. Ако децата в дома стават по-добри, родителите им имат Любов. Видите ли, че детето ви се вкисва, ще знаете, че нямате Любов. Обърнете се тогава към Бога, към Разумния свят, признайте погрешката си, че детето ви се вкисва, защото и вие сте ферментирали, и помолете Го да ви даде начин да подобрите живота си.** Ще кажете, че това е покаяние. Какво е, всъщност, покаянието? Превръщане на горчивото в сладко. Ще кажете, че не може без зло, без лошавина, без горчивина. Не е така, това не е в реда на нещата. Лошавината, горчивите елементи са резултат на нечистотиите, които ферментират. Всеки трябва да си има по една тайна стаичка, в която да влиза поне по един час на ден, за да се изчиства. В този час, именно, ще бъдете поканени на сватба."

"Стремете се към методите на Новото учение, за да решите правилно задачите на живота си. Не мислете, че можете да постъпвате, както искате, без да носите последствията на вашите постъпки. Ако си огорчен, не търси виновника за огорчението, но си кажи: „Заради Господа мога да превърна горчивината си в сладост". **Заради Господа, жената може да възпита и мъжа, и децата си. Същото може да направи и мъжът. Жена, която очаква на мъжа си да я храни и поддържа, не може да го възпита. Майка, която отглежда децата си с мисълта, те да я гледат на старини, нищо добро не може да внесе в тях. Такива синове и дъщери ще вървят по стария път. Те ще бъркат в джобовите на родителите си, без да мислят за тях. Понеже родителите са тясно свързани с децата си, първи те могат да им дадат пример от Новия живот. Първо те трябва да ги запознаят с великите принципи на Живота. Ако между мъжа и жената в един дом има несъгласие, децата им непременно ще боледуват. Децата са здрави и добре възпитани, когато майката и бащата живеят в хармония и в съгласие помежду си. Няма ли хармония и съгласие между тях, никакъв лекар, никакъв педагог не може да помогне на децата им.** Прилагайте Христовите принципи в личния, семейния и обществен живот, не за свои лични, материални нужди, но за подобрене на вашия

живот, както и за подобрене живота на вашите близни. Ако някой дойде при мене, да ме пита как да оправи личните си сметки и задължения, аз няма да му дам никакъв съвет. Моите съвети са за хора, които искат да напредват умствено и духовно, да повдигат душата си."

Доброто вино, Неделни Беседи, 04.08.1918 г., София

Не ставайте роби и на децата си!

Всяко дете, което дохожда във вашия дом, иде с главната задача да служи на Бога.

Щом е така, вие го приемоте, както Бог го приема, ще гледате на него като на Божи служител и нито вие ще го заробвате, нито детето вас ще заробва.

Не мислете, че вие можете да направите децата си щастливи.

Всеки човек, бил той учен или прост, повече или по-малко способен, силен или слаб, е изпратен на земята със специална задача, която само той може да свърши. Не мислете, че вие можете да измените неговата задача.

Какво става

(Общ Окултен Клас, 13.01.1926 Сряда, София)

* * *

(Моля цитатите по-долу да не се четат от бременни и кърмещи жени с по-чувствителна психика.)

Казват за някоя мома, че прегръщала момците. Това е неразбиране на закона, поради което се ражда користолюбиво чувство в човека. Момата и момъкът трябва да прегръщат росните капки и от тях да изучават закона на безкористието.

Майката прегръща детето си, което направила кумир за себе си, и мисли, че то ще я спаси. Това е користолюбие. Тя взела един камък, изваяла от него дете, коленичи пред него и казва: О, Ваале! Тя мисли, че детето ѝ ще я спаси. Тя мисли, че в детето се крие някакъв велик дух.

Ако е така, готова ли е да му служи, както трябва? Ако не е готова, детето ще си замине.

След това майката се чуди, защо Бог взел детето ѝ. Много естествено, тя не знае, как да му служи.

Малките величини

Общ Окултен Клас, 01.12.1943 06:00 Сряда, София

Защо много хора боледуват?

Как схващате това? Кой са причините за явяването на толкова много болести?

(– Че човек влиза в известна среда, която не е за него.)

Прав сте, до известна степен е така. Всички съгласни ли сте?

Но аз ще ви дам един друг пример: баща и майка искат много да имат дете, създават условие за него, гледат го много добре, треперят над него, а при това след 4-5 години детето умира. Коя е причината?

Три възможности има: първото предположение е, че малка е любовта в дома. Ако пък детето се ражда глупаво, че не може да се учи – малка е мъдростта в дома; ако детето се ражда хилаво, че не е свободно в живота си – истината е малка. Тъй седи въпросът.

Втората причина, това е ако в обществото няма любов, мъдрост и истина.

И третата причина може да бъде самия индивид.

Любовта е сила в природата, без нея се явяват болести.

Условия лежащи в триъгълника

(Младежки Окултен Клас, 09.11.1924 Неделя, София)

"Който не влиза през вратата в кошарата на овцете, но прелаза от другаде, той е крадец и разбойник".

Значи, който не живее според разумните закони на физическия свят, той е крадец и разбойник.

Ако човек става рано сутрин, наблюдава изгряването на слънцето и не знае, какво да прави след това, животът му няма смисъл;

ако се жени и не знае, защо се жени; ако ходи на църква и не знае, защо прави това;

ако се е родил в един народ и не знае, каква е задачата му като гражданин между своите сънародници;

ако е станал майка или баща и не знае, защо е заел тази служба, животът му няма никакъв смисъл.

Защо майката ражда деца? – За да се научи да люби, а същевременно да събуди любовта на децата към себе си.

Ако майката не може да люби децата си, и ако те не ѝ отговарят с любов, тя не е истинска майка.

Тя трябва да има отношение не само към телата на своите деца, но и към душите им.

Ако не може да влезе във връзка с душите им, тя остава чужда за тях; същевременно и те остават чужди за нея.

Една от причините за смъртта на децата се крие в майките, а именно, те нямат връзка, отношение към душите на своите деца.

Майка, която обича децата си, внася живот в душите им. Затова Христос казва: „Аз дойдох да им дам живот и да го имат преизобилно“.

Дългият живот на детето зависи от майката. Каквото е било състоянието на майката като бременна, такова ще бъде и детето.

Ако бременната жена носи детето си и не вярва, че то ще живее много, детето, наистина, умира скоро.

Каквото е вложила майката в детето си като зародиш, това израства.

Каквото се казва за майката, същото се отнася и за бащата, понеже те са полюси на живота, от тях зависи бъдещето на децата им. Бащата и майката са главни фактори за изграждане бъдещето на своите деца."

Който влиза, Неделни Беседи, 08.06.1930 г., София

И хората четат разни философи, четат, докато най-после биват принудени да погледнат истината в природата: как са нещата действително в живота – това, което говорят сърцето и умът. Бъдете верни на тези два принципа, и вие ще имате покрепата на невидимия свят, който е около вас и помага на всекиго, който търси истината.

А знаете ли какво значи това? Също както детето иска да ангажира майка си през целия ден. Ние казваме за такова дете, че е непослушно. Има време и за детето, а има време и самата майка да посвети за себе си.

Не мислете, че вашето време е изключително за вашите деца, нито тяхното за вас; част от вашето време трябва да бъде посветено и на Бога, и на вашите ближни.

Всички хора трябва да посветят известно време на това, да познаят какъв е великият закон.

Трябва да се посвети известно време на Бога.

Някой път у вас чувствата са интензивни. Като дойдат в извънмерна радост, децата почват да скачат, след туй настане в тях преходно състояние и те почват да плачат; тази радост не е естествена.

При възпитанието трябва да се създаде едновременно работа и за сърцето, и за ума.

И аз ви моля, когато някой човек говори, никога да не го спирате със своите мисли.

Ако не искате да го слушате, отдалечете се. Дъщерята каже на майка си: „Аз не искам да те слушам“, или майката каже на дъщерята: „Аз не искам да те слушам“. Този, който не иска да слуша, повтарям, нека се отдалечи. Много пъти се случва и друго: детето се въодушевило от това, което учителят е разправил при урока, дохожда вкъщи и почва да го разправя на майката, а тя изведнъж рече: „Махни се – не искам да слушам твоите глупости“. В този случай майката прави голямо престъпление.

Тя трябва да изслуша своето дете, да чуе какво му е казал учителят: то дава своето свидетелство. След като го прекъсне така грубо 10–20 пъти, детето сигурно ще хване кривия път в живота – това е по отношение на ума.

Някой път пък сърцето на дъщерята се е въодушевило, но майка ѝ, като се оженила, станала философка, ще я спре с думите: „Не се води по глупостите на твоето сърце, не го слушай! – Парички, парички! Желанията на сърцето са илюзии на младежта – трябва месце за ядене“. И днес спрат крехката душа на дъщерята – това не е важно, утре онова не е важно – тя стане като майка си и почне да казва: „Това е глупаво, реално е еди-какво“.

Реално беше това, което чувстваше това момиченце, дъщерята, в своето сърце, по-реално от него няма.

из **Двамата свидетели**

От хиляди години река Искър е правила пакости на околните села. Колко къщи и местности е наводнявала и отнасяла! Шопите, като се давели, казвали: „Така е писано“. Виждате каква енергия има този пакостен Искър. Той е казвал на хората: „Впрегнете ме на работа, аз ви нося много нещо; ако не ме впрегнете, ще правя пакости“.

Ще ме запитате защо ви говоря за Искъра.

Вашето дете е като Искъра.

Казвате: „Аман от това дете! Защо ми го даде Господ? Прави ми толкова пакости“.

Направете както сте направили с Искъра: пробийте тунел, турете турбини, пуснете водата и ще произведете електричество, което ще тури в движение кола и ще осветява къщи.

Учените педагози казват: „Трябва да възпитаваме децата да станат религиозни, да имат знание, да почитат баща си и майка си“.

Разбирате ли това? Нито вие, нито онези педагози са разбрали.

От 8,000 години все това се говори, да се възпитат хората и да вярват в Бога.

И който не вярва, ще бъде безверник, а Христос казва: „Свидетелството на тия двама е вярно“. Само онова свидетелство в нас е вярно, което сърцето и умът ни дават едновременно. Само ония неща в природата говорят истината, които са неменяеми.

Двамата свидетели

– Родителската обич към децата не може ли да се сравни с Божията обич?

– Може да се сравни, но трябва да бъде истинска. Дъщерята е еднаква с майка си, но синът не е, той е подобен на баща си. Когато някой път майката обича много дъщеря си, в последната има нещо мъжко – затова я обича, защото никой не обича подобния на себе си. Това е обяснение и на въпроса защо се женят хората.

Но туй, което трябва да се обича у човека, е вътрешното, невидимото – всъщност то е и реалното. Да обичаш тялото, плътта, е лесна работа, илюзия. Важното е да можеш да обичаш у друго това, което не виждаш, но което е и същинският човек – неговата душа.

www.beinsadouno.com

Иде вече Бог в света.

Той сам ще го оправи, но вие не трябва да разваляте това, което Той прави.

Ако Бог работи, а човек разваля, най-после Той ще го остави да прави каквото иска, но ще понесе последствията на своето неблагоприятие.

Като минава през страдания, човек придобива опитности и се учи как да управлява своята воденица, за да мели добре брашното си.

Който греши, сам разваля воденицата си.

След това трябва да се обърне към Бога, да се разкае, за да му даде нова воденица.

Заедно с новата воденица се сменя и воденичарят.

Новият воденичар е по-добър и разумен.

Той знае, че ще мели брашно при условията, които му са дадени.

Никой няма право да изменя условията на своя живот.

Кой е воденичарят на децата?

Техните родители.

Те са длъжни да следят какво правят синът и дъщерята.

Видят ли, че бягат от условията, в които господарят на воденицата ги е поставил, те им казват: "Тук ще седите. Няма право да напускате условията на вашия живот."

Ще кажете, че трябва да обичате децата си.

Как ще проявите Любовта си?

Ако ги оставите да вършат каквото им дойде на ума, това Любов ли е?

От какво се нуждае гладният – от хляб или от милувка?

Като го нахраниш, ти проявяваш Любов към него.

От какво се нуждае жадният?

От вода.

Как ще проявите Любовта към детето си?

Ако е гладно, уморено, измъчено, няма да го оставите със старите дрехи, но ще го измиете и облечете с нови, чисти дрехи. След това ще го нахраните и ще го турите да спи.

Във всеки човек живее един Ангел, чрез когото изпитват Любовта ви.

Ако детето ви е своенравно, ще го накажете, ще го смъмрите,

да разбере, че има по-висока воля от неговата – волята на родителите му.

Детето не едоволено от отношенията на майка си към него, но неговият Ангел е доволен.

Той наблюдава всичко и пише какви методи прилагате за възпитанието на своето дете.

И вие, като децата, обръщайте се към Господа, да искате извинение за своите погрешки.

– “Кой е видял Господа?”

– Който има очи, той Го вижда; слепият не може да Го види.

Бог е навсякъде, във всички красиви форми: в камъните, в цветята, в животните, в изворите, в звездите, в хората.

Скритият квас

(Неделни Беседи, 25.08.1918 Неделя, София)

Един ден дойде при мене един човек да се оплаче от втората си жена. Бил женен, имал две деца, и след няколко години жена му умряла. За да изгледа децата си, той бил принуден да се ожени втори път. Харесал една мома, която се влюбила в него, и се оженили. Животът му се влошил.

Втората жена не обичала децата му и постоянно ги биела и тормозела.

– Какво да правя с тази жена? Като видях, че не разбира от дума, започнах и аз да я бия. Тя бие децата, аз бия нея.

Казвам му: Обърни другата страна. Престани да биеш жена си и се моли. Като видиш, че бие децата, запази пълно спокойствие и кажи: Не удрай с ръката си толкова силно, че ще те заболи.

Казвам на този баща:

- Ще дойде ден, когато ръката ще я заболи, и тя ще престане да бие. Що се отнася до децата, не се страхувай, те ще станат по-здрави и пластични.

– Не мога да я търпя.

– Ще търпиш, ще носиш неволята си. Какво ще правиш, ако вържат ръцете ти?

Днес често се говори за **несгодите в живота**. Гледам, стар дядо или стара баба недоволни от живота. И младите са недоволни, и учителите са недоволни. Това се дължи на отсъствието на **обхода**.

Всеки се оплаква – прав е да се оплаква, но никой не казва самата истина.

Синът казва: Виж, колко добре се отнасят към големия брат, а към мене не се отнасят добре.

Този син е застанал на едно място, дето не може да говори истината. И той сам няма обхода.

Щом е без обхода, това показва, че той е неблагодарен; не разбира отношението на родителите спрямо него.

Каквото и да говори, майката и бащата са допринесли нещо за него, и той трябва да им благодари.

И числото три – синът, също е виновен за общото положение, и той е взел участие.

За да има правилен поглед за нещата, човек трябва да се постави в такова положение, като че никога не е взимал участие.

Ако искаш да вземеш участие, например, в доброто, трябва да вземеш участие и в дълговете, т. е. да разпредиш правилно и благата, и задълженията.

Обходата

(Общ Окултен Клас, 31.05.1933 06:00 Сряда, София - Изгрев)

"Ако майката, която е заченала своето дете, е въодушевена от велики идеи за човечеството,

тя още в бременно състояние ще предаде на детето си всички качества.

Тя е като Бог на детето и може да направи от тази кал там каквото иска;

защото излезе ли веднъж от утробата на майката, детето става вече независимо в мислите и чувствата.

Ако майката вложи всички свои качества на Любов и Мъдрост в детето си при деветмесечното бременно състояние,

детето ще има към своята майка през целия си живот хубаво разположение и всякога ще бъде готово да се жертва за нея.

Когато някой син каже на майка си "защо си ме родила", разбирам, че майката, когато го е носила,

е мислила противни неща или пък баща му е бил в такова състояние.

Синовете и дъщерите носят мислите на своите родители. "

Мировата Любов, Съборни Беседи, 19.08.1919 г., Търново

Да кажем, една майка роди едно дете, питате къде е то? – Умря. Че как тъй позволи ти на смъртта да ти вземе детето? **Ние за бъдеще искаме майките да не позволяват на смъртта да взема децата им. За бъдеще искаме майки, които да не позволяват невежество да влиза в умовете. За бъдеще искаме майки, които да не позволяват на постъпките на злото да влизат. Майката може да предпази всичко туй. Майката е един творец. Когато се зачене едно дете, тя влага всичко в него. Какъвто живот тя прекара през деветте месеца, такова става детето.** Всеки може да направи опит. Ако тя в девет месеца се въодушевява с най-хубавите възвишени идеи, такова ще бъде и детето. Ако се тревожи с дребнави мисли, и детето ще стане дребнаво. Като се роди това дребнаво дете, започваме да се молим на Господа, Господ да му даде ум. За ум майката трябваше да се моли през деветте месеца. И след като се роди, трябва да се молим, но от зачеването до края на деветия месец, тя трябва да се моли на Бога и тогава от туй дете може да излезе нещо.

Мъдростта съгради

Каквото и да правят хората, каквито методи и да прилагат, те не могат да оправят света. Светът ще си върви в своя път.

Обаче, ако човек добре разбира нещата и живее според разумните закони на природата, има вероятност да дойде до относителната реалност в света. Каквото и да прави, човек не може да има неограничени постижения.

Преди да се роди детето, майката и бащата са определили, какво дете искат да родят: да бъде голям философ, музикант, художник или поет.

Ако човек мисли, че сам по себе си представя нещо, той се лъже. Каквито са майката и бащата, такова ще бъде и детето. Детето не може да има други качества и способности вън от тия, които майката и бащата са притежавали. Смешни са хората, когато мислят, че могат да бъдат по-умни от майка си и баща си. Още по-смешни са, когато мислят, че могат да бъдат по-умни от Бога. По-глупави могат да бъдат, но по-умни — никога!

След всичко това те се запитват, защо светът е създаден по този, а не по друг начин. Каквото обяснение и да ви се даде на този въпрос, то няма да има никакво приложение. Какво ще се ползва малкото дете от дрехите на своя голям брат? Като облече тия дрехи, те ще се влачат по земята и ще го спъват.

Закон за вечната младост

Как можете да възпитате доброто? Човек трябва да запази доброто в себе си, т. е. своето естествено възпитание.

Поставете човека на естественото му положение и ще видите, че в него ще се проявят всички благородни качества. За да се убедите в истинността на моите думи, направете следния опит: предайте едно дете в ръцете на видни педагози, а друго оставете да се развива свободно, без никакви педагогически правила. Първото дете ще се възпитава под строгия надзор и морал на педагозите, а второто – под влиянието на добрите примери в живота. Резултатите от възпитанието на двете деца ще бъдат различни.

В повечето случаи, при свободното възпитание излизат по-добри деца, отколкото тези, които са расли при ограничения и строг надзор. Хора, които са излезли от калта на живота, проявяват по-голямо благородство, отколкото тези, които са израсли в благородна среда, обиколени от внимание и грижи на окръжаващите. И едните, и другите примери са ценни дотолкова, доколкото ни убеждават в силата на доброто, вложено в човека.

Ето защо, задачата на съвременните педагози се свежда към това, именно, да се даде възможност и условия на детето да прояви доброто в себе си. Щом прояви доброто, детето се намира в безопасност; то се намира на прав път. В природата, т. е. в естеството на всеки човек е вложено нещо добро и разумно."

Господар на съботата, Неделни Беседи, 13.04.1930 г.

Казваш: „Обичам Бога“. – Защо Го обичаш? Защо се стремиш към Него? – Да вземеш нещо.

Така и малкото дете обича майка си, не заради нея, а за млякото ѝ. Детето още няма любов към майка си. Тя има любов към детето си и е готова да се жертва за него. Затова тя дава млякото си.

Първите седем години детето живее и се крепи поради любовта на майката.

Ако тя се откаже от него, то ще престане да живее.

Майката може да стопи детето си, т.е. да го лиши от живота, когато иска.

Това е закон. Последствията на този закон водят към смъртта.

Топли чувства и светли мисли, Утринно слово, 01.01.1933г.

Майката обича детето си и иска да го поправи. Обича тя детето, но то не се поправя – то е, защото детето не люби майка си. Трябва взаимно да се любят и тогава само може да се поправи детето. То почва с мъдростта да мисли и да разсъждава кое е добро и него да прави на майка си.

Да се възпитава едно дете, значи умът и сърцето му да се възпитават в хармония.

Ако не може да се достигне добър резултат, ще употребяваме разни средства. (Разказва примера с майката, детето и кратуната. Детето яло захарта, все си взимало от кратуната. Майката турила два рака в нея, детето бръкнало, раците го оципали и вече не бъркало.)

Като пострадаме от своята постъпка, ще се оправим. **Детето се възпитава правилно и успешно само по новите методи: да посее семка от плод; да израсте посятата семка; да отглежда порасналото растение; да цъфне отгледаното дърво; да завърже плод цъфналото дърво.** И тогава само ще дойде ден, да се радва от плода си.

Симоне Йонин, любиш ли ме?

12 юли 1920 г., понеделник, 12 ч. и 45 мин., Петровден

Куш бунар, Сините камъни

В утробата на майката ние съграждаме нашия нос, нашите очи и другите органи.

Майката ни е дала само материалите, а ние ги създадохме според нашия дух.

Тъй, духът работи вътре и той ни създаде, а не майка ни.

Тогава няма да се сърдите никому, че вашият нос е късичък: сами сте си го направили, вие сте художникът, тази идея ви е дошла, и никому да не се сърдите. А сега хората разправят: „Майка ми тъй ме създаде“, „Господ тъй ни направи“.

Не позорете името Божие! Аз зная, че Бог е направил само душата, а на нашето тяло ние сме му майсторите. И затова телата ни са сега хилави. Защо? – Защото ние не разбираме Словото Божие, туй разумното.

Още по-блажени са!

Беседа, държана на 4 декември 1921 г. в София.

Например майката възлага големи надежди на учителя да възпита децата и. Възлага надежда на онзи, обществения морал, на храната на въздуха. Това е вярно, но в известна степен. Но съдбата на детето се определя от онзи момент, когато се зачева. Влезе ли в орбитата на майка си- дотогава докато не е навлязло в орбитата, то се движи в пространството както планетите, скитащите планети. Майката, която иска дете, привлича го да влезе в нейната орбита и тогава то започва да се върти около нея по- близо и най- после

казва:"Това е моето дете"Някой път това дете, като живее 4-5 години по- силно, заминава за другия свят- пак отива в пространството.Пита майката:"Къде е моето дете?"-"При Бога"Аз казвам във времето и пространството.Там ходи и се движи.Но туй е едно физическо обяснение.Майката ни най- малко се задоволява с това твърдение, не е съгласна.Ако аз съм майка, и аз не бих са съгласил с тия определения.Ще кажа:"Да го няма туй нещо"

Има време 27.05.1934г."Приготвленията на сърцето"Неделни бедседи

За какво се сърдиш?Детето се сърди, защото майка му не му е дала хляб.Разсърди се и не иска да яде.И като се разсърди ще се отдалечи.Няма да гледа с очите си майка си, но си обръща гърба.А какво означава човешкия гръб?То иска да каже"Ти си от друг свят, и аз съм от друг свят.Аз за тебе пет пари не давам "Майката ще иди отподире му и ще каже:"Мама ще го поглади"То казва:"Да знаеш аз кой съм !Ти си ми майка, защото аз те направих майка, да знаеш.Ти си станала майка, придоби най- голямата служба в света.Господ те е турил на тази служба заради мене.Аз като си замина, ти не си майка, аз те направих майка, да знаеш!"Това е идеята, която седи в ума на детето.И тогава майката, за да възстанови своя авторитет, има си една магическа пръчка и казва:"Така ли?"И както то се е обърнало, тя го удари отзад и то се обърне и дойде с лицето си към нея.Всеки, който обръща гърба си назад, тоягата излиза, за да възстанови нещата.Детето всякога трябва да гледа майка си в лицето.И майката трябва да гледа детето в лицето.

Единственото богатство 27.09.1939г.ООК"Единственото богатство"

За в бъдеще обаче, хората ще знаят, че преди още да се е родило детето, то може да се възпитава.

От това гледище, **всяка майка, която иска да възпитава правилно децата си,**

не трябва да е заклала през целия си живот нито едно животно, било то птица, било млекопитаещо, нито да е късала цветя и т.н.

Тя никога не трябва да се е гневела, да е изгаряла шапката си от гняв, или да е хвърляла обущата си.

Тя трябва да е чела най-хубавите книги, да се е занимавала с най-възвишените идеи.

Тя не трябва да е гледала отвратителни неща в живота си, а даже и да е виждала такива, не трябва да ги тълкува лошо.

Всичко, каквото е виждала в живота си, тя трябва да го е тълкувала добре.

Като срещне един човек, тя никога не трябва да вижда нещо лошо в него.

Такава една мома, с такъв силен дух, като се ожени, тя може да има син или дъщеря, каквито иска.

Ако не е живяла по този начин, тя ще има синове и дъщери, каквито днес се раждат.

Първото е по Божествен начин. Бог казва: "Аз създадох мечката. Ако я обичаш, тя няма да те яде.

Аз създадох дървото. Ако го обичаш, то ще ти дава много плодове."

Ако обичаш всичко, както Бог го е създал, ти ще имаш отношение към нещата, и Бог ще те благослови.

Ако пък ти си поставиш един закон, какъвто Бог не е поставил, тогава ще имаш обратни резултати."

Ако всичкият свят спечеля, Неделни Беседи, 22.05.1932 г.

– Какви са практическите правила за възпитанието?

Не мисли, че си глупав. И не мисли, че онзи, комуто говориш, е глупав. Мисли, че си в състояние да предадеш и най-великата Божествена Мисъл; мисли, че този най-близък твой брат, комуто говориш, е в състояние да възприеме тази истина. Тези са двете най-велики правила, които аз зная.

Друго: ще бъдете конкретни и предметни в изразите си. Не говорете мъгливи неща, неща, които не разбирате. Говорете само онова, което сте преживели и онова, с което сте направили поне десет опита. Това са практически правила при възпитанието.

На децата си започнете да обяснявате онези предмети, които са най-близки, най-належащи и най-необходими за тях.

А това са въпросите за водата, за въздуха, за Слънцето и т. н. Водата оказва на децата най-голямо влияние. Заведете детето при някой извор, който постоянно блика, бълби, и започнете да му разправяте някоя приказка. Ще забележите, че мисълта му ще тръгне тъй, както водата.

После започнете с изгряващото Слънце. След това пристъпете към цветята, към плодовете. Всички тези неща оказват влияние върху детето, затова му говорете за тези отношения. Ще забележите, че в детската душа ще започнат да се произвеждат всички онези сили, които са свързани със светлината, с водата и цветята. И така вие постепенно ще отивате към реалните неща, които децата могат да схващат, защото в някои отношения децата имат много по-ясни схващания, отколкото възрастните.

Причината, поради която ние понякога спъваме малките деца, е тази, че ние им представяме нещата такива, каквито не са. Имайте предвид и следното: когато някой педагог или възпитател, майка или баща, иска нещо да поучи децата си, не му е позволено едновременно с това да преживява някое свое душевно състояние, да го безпокои някоя вътрешна мисъл или някой извършен от него малък грях. Мисли ли за този грях, няма да постигне целта си. Ако постъпва така, каквото и да направи, колкото малко и да е то, в туй най-малкото ще влезе един червей, който след време ще разруши направеното.

Следователно онзи, който иска да възпитава, трябва в дадения момент да е много чист. След това той може пак да си мисли върху направената грешка, но когато иска да приложи някоя Божествена идея, трябва непременно да е чист.

– Как да се възпитават децата на нашите братя? Някои практически правила за възпитанието им.

Този въпрос е почти същият. Създайте малки физически занимания на децата. В бъдеще трябва да се направят малки детски градини за обработване.

Отговори на зададени въпроси

(Съборни Беседи, 23.08.1921 16:00 Вторник, Търново)